

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Co/1/2021
Identifikačné číslo spisu:	1670052202
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2022
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1670052202.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Krajského súdu v Bratislave, Justičná pokladnica, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 10, IČO: 00 215 759, proti povinnému M. K., bývajúcemu v M., zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Matúš Meheš, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Nevädzova 6C, o vymożenie peňažného plnenia vo výške 165,96 eur a trov exekúcie, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. E 1670052202, o odvolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. novembra 2020 č. k. E 1670052202-29, EX 866/17, takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a .

Oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 23. novembra 2020 č. k. E 1670052202-29, EX 866/17 návrh povinného na zastavenie exekúcie Krajského súdu v Bratislave, Justičná pokladnica, vedeného pod sp. zn. E 1670052202, zamietol. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že povinný odôvodnil svoj návrh na zastavenie exekúcie tým, že vymáhanie pohľadávky je premŕčané, nakoľko od vykonateľnosti exekučného titulu uplynulo viac ako 10 rokov. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že neexistujú žiadne preukázateľné dôvody vyžadované v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré by preukazovali, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Exekučný titul pohľadávky vo výške 165,96 eur vznikol na základe udelenia poriadkovej pokuty na Okresnom súde Malacky. Nakoľko nebola pohľadávka uhradená na Okresnom súde Malacky v stanovenej lehote, bola v súlade so zák. č. 65/2001 Z. z. o vymáhaní súdnych poplatkov postúpená 21. októbra 2002 na vymáhanie Krajskému súdu v Bratislave, Justičná pokladnica. Povinnému boli zaslané výzvy na uhradenie pohľadávky listami z 24. októbra 2002, 16. januára 2003, 5. mája 2010 a 21. septembra 2012, na ktoré povinný nereagoval. Poukazom na ustanovenie § 110 ods. 1 a § 112 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) dospel súd k záveru, že v predmetnej veci premŕčacia doba na vymożenie pohľadávky začala plynúť odo dňa nasledujúceho po

vykonateľnosti rozhodnutia, t. j. počnúc dňom 30. apríla 2002. Konanie o výkon rozhodnutia bolo začaté 21. októbra 2002, t. j. dňom prevodu predmetnej pohľadávky na Krajský súd v Bratislave - Justičnú pokladnicu. Táto skutočnosť má v zmysle § 112 OZ za následok spočívajúce plynutie premlčacej doby, a teda vymáhaná pohľadávka nie je premlčaná, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie povinný (ďalej aj „odvolateľ“) z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Namietal, že súdny exekútor postúpil návrh povinného na zastavenie exekúcie oprávnenému, ktorý k podanému návrhu zaslal vyjadrenie podaním zo 4. augusta 2017, kde uviedol nesúhlas so zastavením exekučného konania. V zmysle čl. 9 CSP bol súdny exekútor povinný zaslať vyjadrenie oprávneného povinnému tak, aby sa povinný mohol minimálne oboznámiť s týmto vyjadrením oprávneného, čo sa s preukázateľne nestalo. Uvedené malo za následok, že povinnému bolo odňaté právo, ktoré priznávajú príslušné ustanovenia CSP a ide o vadu konania, ktorá spočíva v nerovnosti strán, a ktorá je okrem iného aj v hrubom rozpore s čl. 6 CSP. Na potvrdenie uvedených skutočností poukázal na uznesenie NS SR z 21. októbra 2020, sp. zn. 4 Cdo 141/2010 a Nález ÚS SR z 2. februára 2017, sp. zn. II. ÚS 830/2016. Ďalej odvolateľ uviedol, že oprávnený začal preukázateľne pohľadávku vymáhať až 12. júna 2017, t. j. po viac ako 15 rokoch odo dňa začiatku plynutia premlčacej doby. V danom prípade nemožno považovať prevod pohľadávky na Krajský súd v Bratislave - Justičnú pokladnicu v zmysle zák. č. 65/2001 Z. z. za riadne uplatnenie práva v premlčacej dobe v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Oprávnený mal podať návrh na výkon rozhodnutia v zákonom 10-ročnej premlčacej dobe, čo sa však nestalo, keďže upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené po uplynutí tejto lehoty. Odvolaciemu súdu povinný navrhol, aby zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Oprávnený odvolací návrh nepodal.

4. V prejednávanej veci bola Krajskému súdu v Bratislave postúpená na vymáhanie podľa zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok, splatná pohľadávka štátu vo výške 165,96 eur vyplývajúca z uznesenia Okresného súdu Malacky č. k. 6C/108/01-26 z 25. marca 2002. Krajský súd v Bratislave uznesením z 23. novembra 2020 č. k. E 1670052202-29, EX 866/17 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Odvolanie v prejednávanej veci bolo podané za účinnosti CSP, a to 29. marca 2021, kedy začalo odvolacie konanie, preto odvolací súd pri prejednaní odvolania postupoval podľa tohto procesného predpisu.

5. V danom prípade je predmetom konania vymáhanie súdnej pohľadávky z rozhodovacej činnosti a inej činnosti súdov v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 65/2001 Z. z., Krajský súd v Bratislave, Justičná pokladnica, bol súdom prvej inštancie vecne a miestne príslušným na konanie v danej veci (§ 7 ods. 1 zákona č. 65/2001 Z. z.).

6. Odvolanie povinného smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Bratislave rozhodoval ako súd prvej inštancie určený zákonom na správu a vymáhanie súdnych pohľadávok podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 3 zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok. Odvolaním je teda napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

7. V závislosti od vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací prejednal vec podľa § 355 a nasl. CSP a zistil, že odvolanie povinného treba odmietnuť.

8. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo

zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmých nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

9. V danej veci bolo odvolaním napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie konania. Nejde teda o žiadne z uznesení podľa ustanovenia § 357 CSP. O prípad podľa § 357 písm. a/ CSP nejde, pretože odvolanie sa pripúšťa len proti uzneseniu súdu, ktorým došlo k zastaveniu konania. Znamená to, že odvolanie nie je prípustné, ak bol síce podaný návrh na zastavenie konania, ale súd takémuto návrhu nevyhovel.

10. Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

11. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že odvolanie v danom prípade bolo podané proti uzneseniu, ktoré nie je ani jedným z uznesení podľa § 357 CSP, proti ktorým podanie odvolania zákon pripúšťa. Preto najvyšší súd odvolanie odvolateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. novembra 2020 č. k. E 1670052202-29, EX 866/17, ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odmietol (§ 386 písm. c/ CSP).

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že oprávnenému ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne trovy v odvolacom konaní preukázateľne nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne - dovolacie dôvody, a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 CSP).